

1. Anularea ordinului sau dispoziției de destituire din funcție se poate cere de către funcționarul public vizat, în termen de 30 de zile de la comunicare, la:

- a) instanța de contencios administrativ;
- b) instanța care soluționează litigiile de muncă ;
- c) comisia de disciplină din cadrul autorității cu competență de numire.

2. Titularul suveranității este:

- a) poporul;
- b) statul;
- c) națiunea.

3. Inalienabilitatea teritoriului presupune:

- a) imposibilitatea vinderii unor părți din teritoriul unui stat;
- b) imposibilitatea trecerii teritoriului unui stat, în totalitate sau în parte, sub suveranitatea unui alt stat existent sau care s-ar constitui prin însuși acest act;
- c) imposibilitatea semnării unui tratat de către un stat cu alt stat prin care să se consfințească pierderea unei părți din teritoriu sau a întregului teritoriu în urma unui conflict armat.

4. Pentru a putea vorbi de existența persoanei fizice este necesar să avem în vedere următoarele:

- a) să existe și să fie vorba de un corp uman, corpul uman să fie în viață și ca element al personalității să presupună o protecție particulară în contra atingerilor venind de la alții sau chiar de la persoana însăși;
- b) să existe o organizație de sine-stătătoare în care să se constituie persoanele fizice, cu patrimoniu propriu;
- c) să existe o entitate juridică distinctă, cu un scop în acord cu interesul general prin care un colectiv de persoane fizice să se poată bucura de autonomie.

5. Legile organice:

- a) sunt adoptate cu votul majorității membrilor prezenți în fiecare Cameră a Parlamentului (majoritate relativă) și pot reglementa orice materie care nu ține de domeniul altor legi, rămânând Parlamentului puterea de a decide când o materie este legislativă și nu reglementară;
- b) sunt Constituția și legile de revizuire a Constituției;
- c) sunt distinse de celelalte legi, potrivit Constituției, atât din punct de vedere formal, în sensul că sunt adoptate cu votul majorității

membrilor fiecărei Camere (majoritate absolută), cât și din punct de vedere material, întrucât intervin în domenii expres stabilite.

6. În conformitate cu prevederile art.16 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi formulată:

- a) numai împotriva autorității căreia i s-a adresat cererea;
- b) în orice situație, fie împotriva autorității căreia i s-a adresat cererea, fie personal împotriva funcționarului care a elaborat actul ilegal sau a refuzat rezolvarea cererii;
- c) fie împotriva autorității căreia i s-a adresat cererea, fie personal împotriva funcționarului care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere.

7. Abrogarea expresă directă:

- a) este acea formă a abrogării care rezultă dintr-o manifestare explicită a voinței organului abrogator de a scoate din vigoare norma juridică în cadrul căreia în clauzele finale ale legii noi, se prevăd în amănunt dispozițiile anterioare abrogate;
- b) este acea formă a abrogării care rezultă dintr-o manifestare explicită a voinței organului abrogator de a scoate din vigoare norma juridică în cazul căreia se precizează doar generic că dispozițiile contrare legii se abrogă;
- c) este acea formă a abrogării care nu rezultă dintr-o manifestare expresă de voință a organului abrogator, ci din adoptarea unei norme contrare celei existente.

8. Efectele unei ordonanțe de Guvern de urgență se produc:

- a) de la data publicării ordonanței;
- b) de la data depunerii ordonanței la Parlament spre aprobare;
- c) din momentul în care este inițiată ordonanța.

9. De la principiul neretroactivității legii există una dintre următoarele excepții:

- a) legea fiscală;
- b) legea penală mai favorabilă;
- c) legea civilă.

10. Caracterele: general, impersonal, tipic și obligatoriu sunt trăsături specifice:

- a) normelor juridice;

- b) normelor sociale;
- c) normelor morale.

11. Pentru a fi efectivă, libera administrare a comunităților locale presupune:

- a) o putere de reglementare proprie a comunităților locale; libertatea contractuală; autonomia financiară;
- b) o putere de legiferare a comunităților locale; libertatea contractuală; autonomia financiară limitată;
- c) o putere de reglementare proprie a comunităților locale; libertatea contractuală; finanțarea exclusivă de la nivel central.

12. Regimul semi-prezidențial se bazează pe:

- a) o singură expresie a voinței populare, concretizată instituțional în instituția președintelui;
- b) o singură expresie a voinței populare, concretizată instituțional în Parlament;
- c) o dublă expresie a voinței poporului, concretizată instituțional în Parlament și în instituția președintelui.

13. Ipoteza, parte a structurii logice a unei norme juridice descrie:

- a) o conduită adresată cetățenilor care poate cuprinde o obligație de a face (de ex: obligația de a repara un prejudiciu), o obligație de a nu face (de ex: de a nu fura) sau facultatea de a face (de ex: oportunitatea de a rezilia un contract în caz de neexecutare);
- b) condițiile în care poate intra în acțiune un comandament prescripționat, condiții care pot consta într-o stare de drept, în anumite circumstanțe de fapt sau într-un amestec de stări de drept și de fapt;
- c) întinderea consecințelor juridice negative care intervin ca urmare a nerespectării unui comandament prescripționat.

14. Sunt considerate a fi acte de legiferare:

- a) cutuma internă, cutuma internațională, cutuma autonomă;
- b) contractul normativ, statutele, regulamentele interne;
- c) legile, ordonanțele de Guvern.

15. Principiul autonomiei locale este un principiu specific:

- a) statelor unitare;
- b) statelor federale;
- c) statelor regionalizate.

16. Promovarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțată de instanța de contencios administrativ se face în termen de:

- a) 10 zile lucrătoare de la primirea sa;
- b) 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare;
- c) 15 zile de la comunicare.

17. Funcționarul public:

- a) nu are acces la dosarul său profesional;
- b) poate solicita copii de pe actele din dosarul său profesional, fiind obligatorie eliberarea acestora;
- c) păstrează în biroul său dosarul profesional, având obligația de a-l prezenta compartimentului "Resurse umane" ori de câte ori îi este cerut.

18. În regimurile prezidențiale:

- a) executivul nu poate dizolva legislativul;
- b) președintele este ales indirect de către legislativ;
- c) există instituția răspunderii ministeriale.

19. Descentralizarea presupune:

- a) transmiterea către comunitățile teritoriale a unor atribuții administrative, către organe alese de către aceste comunități locale și care funcționează autonom, până la un anumit punct, în materie administrativă, față de autoritățile centrale;
- b) trimiterea în teritoriu a unor reprezentanți ai puterii centrale, care să exercite atribuțiile acestora în teritoriul respectiv sub puterea ierarhică a Executivului central;
- c) o tehnică autoritară, o modalitate de intruziune a puterii centrale la nivelul colectivităților locale.

20. Definiția legală a unităților administrativ-teritoriale le caracterizează pe acestea ca fiind:

- a) persoane juridice de drept public lipsite de calitate procesuală pasivă în contencios administrativ;
- b) persoane juridice de drept public lipsite de calitate procesuală activă în contencios administrativ;
- c) persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină.

21. Sancțiunea, ca element al normei juridice poate fi calificată ca fiind determinată sau strictă:

- a) când sunt stabilite în mod cert întinderile consecințelor juridice produse ca urmare a nerespectării unei norme de drept (de ex: 5 ani);
- b) când întinderea consecințelor este lăsată la aprecierea celui ce o interpretează și aplică, prin lege determinându-se doar un maxim și un minim al pedepsei (de ex: de la 3 la 15 ani);

c) când cel ce aplică legea poate alege între două tipuri de sancțiuni (de ex: privare de libertate sau amendă).

22. Interpelarea reprezintă:

a) o somație adresată unui ministru sau guvernului, prin intermediul Primului ministru, de a explica gestiunea ministerului sau politica generală a guvernului, care provoacă o dezbateră generală în Cameră și comportă o sancțiune politică, angajând responsabilitatea ministerială directă;

b) actul prin care un membru al unui parlament cere unui ministru explicații asupra unui subiect determinat, act care este lipsit de sancțiune politică imediată;

c) procedura în vederea cercetării anumitor fapte a căror clarificare este necesară parlamentului pentru a îndeplini funcția sa legislativă de control al Executivului sau al propriilor membri.

23. Legile cadru:

a) sunt legile prin care Parlamentul abilitază Guvernul să emită acte cu caracter de lege;

b) sunt legile prin care Parlamentul se pronunță asupra reglementărilor de tip legislativ ale Guvernului controlând astfel activitatea acestuia făcută în exercitarea funcției legislative;

c) sunt legile care stabilesc principiile generale ale unei reglementări lăsând amănunțele reglementării conduitelor subiectelor de drept pe seama actelor de aplicare.

24. Dizolvarea de drept a consiliului local intervine:

a) în cazul în care au fost anulate de către instanța de judecată trei hotărâri adoptate în aceeași ședință;

b) când consiliul nu se întrunește timp de trei luni consecutiv, deși a fost convocat conform prevederilor legale;

c) în situația în care numărul consilierilor locali se reduce sub jumătate plus unu și nu se poate completa prin supleanți.

25. Procedeele răspunderii ministeriale sunt:

a) moțiunea de cenzură, angajarea răspunderii guvernului asupra programului sau a unei declarații de politică generală, angajarea răspunderii guvernului asupra unui text sau a unui proiect de lege și moțiunea simplă;

b) moțiunea de cenzură, moțiunea simplă, interpelarea și întrebarea;

c) dizolvarea, moțiunea simplă, interpelarea și angajarea răspunderii guvernului asupra unui text sau a unui proiect de lege.

26. Măsura eliberării din funcție este:

a) o sancțiune disciplinară;

b) sinonimă cu destituirea din funcție;

c) o măsură care se dispune de conducătorul instituției publice în situații expres precizate de lege, fără a fi o sancțiune disciplinară.

27. Principiul indivizibilității suveranității în statele unitare presupune:

a) că nu există în cadrul statului decât o singură sursă a suveranității, aplicabilă pe întreg teritoriul și că puterea normativă a statului este unitară;

b) că Parlamentul statului trebuie să fie unicameral;

c) că Executivul statului este monist.

28. Inamovibilitatea judecătorului semnifică faptul că:

a) acesta nu poate fi revocat din postul în care a fost instalat decât în urma unei proceduri disciplinare, riguros reglementate și doar în cazuri excepționale;

b) acesta poate fi transferat sau detașat pe un post similar fără acordul său;

c) acesta nu poate fi revocat decât cu acordul șefului statului.

29. Delimitarea teritoriilor statelor se face:

a) numai prin frontiere terestre stabilite de comun acord între state;

b) prin frontiere stabilite cu acordul Organizației Națiunilor Unite;

c) prin frontiere terestre, maritime și aeriene.

30. De la principiul intrării în vigoare a unei legi, potrivit căruia o lege intră în vigoare la 3 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial, există următoarele excepții:

a) ordonanțele de Guvern obișnuite, ordonanțele de Guvern de urgență, tratatele internaționale;

b) hotărârile de Guvern, ordonanțele de Guvern obișnuite, cutuma, tratatele internaționale;

c) ordonanțele de Guvern de urgență și legile ce prevăd în textul lor un termen, la împlinirea căruia intră în vigoare, termen ce poate fi stabilit ca o dată certă, ulterioară publicării sau prin trecerea unei perioade (o lună, de pildă).

31. Sunt calificate drept persoane juridice private:

a) statul, sindicatele, fundațiile, asociațiile;

b) asociațiile, fundațiile, sindicatele, societățile comerciale;

c) statul, fundațiile, asociațiile, partidele politice.

32. Dispoziția strict determinată a unei norme de drept:

a) stabilește mai multe variante de comportament

între care un subiect de drept poate opta liber;

b) stabilește, în mod categoric, fără nicio posibilitate de abatere, drepturile și obligațiile unor subiecți de drept vizați;

c) stabilește condițiile de manifestare a unei conduite de către un subiect de drept.

33. Structurile din administrația publică:

a) nu au personalitate juridică;

b) au, fără excepție, personalitate juridică deoarece au competența de a emite acte administrative și trebuie să poată sta în nume propriu în fața instanței de contencios administrativ pentru rezolvarea eventualelor stări litigioase generate de emiterea sau neemiterea acestor acte;

c) nu au toate personalitate juridică, fiind necesar ca în actul normativ care reglementează constituirea și existența fiecărei componente să se precizeze prezența sau absența personalității juridice.

34. Metoda istorică este metoda de interpretare a unei norme de drept:

a) cu ajutorul căreia, interpretul stabilește sensul unei norme în funcție de geneza acelei norme, deci ia în considerare *occasio legis*, adică totalitatea împrejurărilor sociale;

b) cu ajutorul căreia, interpretul demonstrează că o anumită soluție propusă prin interpretare este singura posibilă deoarece orice altă soluție ar conduce la rezultate practice absurde;

c) cu ajutorul căreia interpretul ajunge la concluzia că rațiunea aplicării unei norme juridice unei situații neprevăzute de textul ei este mai puternică decât în situația avută în vedere în mod expres de normă.

35. În raport cu modalitatea formală de adoptare și materiile reglementate, se disting următoarele categorii de legi:

a) legi constituționale, legi organice și legi ordinare;

b) legi de reglementare directă, legi cadru, legi de abilitare și legi de control;

c) legi constituționale, legi cadru, legi de abilitare și legi organice.

36. Funcțiile publice vacante pot fi ocupate:

a) numai prin concurs;

b) prin promovare, transfer, redistribuire, recrutare și alte modalități prevăzute expres de lege;

c) prin promovare, detașare, transfer, redistribuire și concurs.

37. Procedeele guvernământului semi-direct sunt:

a) referendumul; dreptul de veto; inițiativa populară; revocarea populară;

b) referendumul; veto-ul popular; inițiativa populară; revocarea populară;

c) plebiscitul; dreptul de veto; inițiativa populară; revocarea de către stat.

38. Raporturile de serviciu apar și se exercită pe baza:

a) hotărârii comisiei de concurs constituită pentru recrutarea funcționarilor publici;

b) contractului individual de muncă încheiat conform Codului muncii;

c) actului administrativ de numire.

39. Structurile din administrația publică se constituie de regulă:

a) pe o perioadă nedeterminată;

b) pe o perioadă de 4 ani;

c) pe o perioadă determinată, precizată în actul de constituire

40. Interpretarea unui text de lege realizată de nepurtători ai puterii statale, de către particulari, de către avocați în pledoariile lor este calificată a fi:

a) interpretarea oficială autentică a textului;

b) interpretarea oficială judiciară;

c) interpretarea neoficială doctrinară.

41. Deosebirea dintre dictatură și totalitarism constă în faptul că:

a) în timp ce dictaturile simple și autoritare nu durează mai mult decât viața persoanei-dictator, dictaturile totalitare se dovedesc mult mai durabile și capabile să-și rezolve crizele succesoriale;

b) în timp ce dictaturile netotalitare abordează în raport cu grupurile exterioare politici de includere, dictaturile totalitare nu au nici forța, dar nici motivația necesară pentru a urmări distrugerea definitivă a tuturor subsistemelor;

c) în timp ce regimurile dictatoriale au pretenții de legitimitate, cele totalitare nu au astfel de pretenții.

42. Consecințele constituționalizării principiului separației puterilor constau în:

- a) interzicerea cumulării funcțiilor legislative, executivă și judiciară; controlul reciproc între puteri;
- b) posibilitatea cumulării funcțiilor legislative, executive și judiciare; controlul executivului de către legislativ;
- c) posibilitatea cumulării funcțiilor legislative și executivă; controlul legislativului de către executiv.

43. Suntem în prezența unei forme de interpretare extensivă a unui text de lege:

- a) când nu există concordanță între formularea textului și cazurile concrete la care el se aplică și textul trebuie extins și asupra unor cazuri care nu se încadrează perfect în „litera” lui;
- b) când se asigură textului supus interpretării un conținut mai mic, mai restrâns decât cel care rezultă din simpla lui lectură;
- c) când nici nu se extinde, nici nu se restrânge aplicația textului de lege întrucât între textul supus interpretării și situațiile concrete există deplină concordanță.

44. Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice:

- a) pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, sau invers, prin hotărâre de guvern cu acordul autorității administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă;
- b) pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, sau invers, numai ca urmare a modificării legii organice;
- c) pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, sau invers, prin hotărâre de guvern, cu acordul colectivității locale exprimat prin referendum local.

45. Pentru activitatea desfășurată pe durata mandatului de primar persoana care ocupă această demnitate primește:

- a) o indemnizație lunară, ca unică formă de remunerare a activității desfășurate ca primar, la care se adaugă sporul de vechime în muncă;
- b) o indemnizație lunară, ca unică formă de remunerare a activității desfășurate ca primar, dar nu beneficiază de sporul de vechime în muncă;

- c) un salariu lunar, la care se adaugă sporul de vechime în muncă și alte sporuri prevăzute de lege.

46. Persoana investită ca funcționar public, în calitate de funcționar, răspunde penal:

- a) dacă a săvârșit infracțiuni în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care este investit;
- b) pentru orice infracțiune săvârșită;
- c) numai pentru infracțiunile de natură să îl facă incompatibil cu funcția publică pe care o ocupă.

47. Statul unitar regionalizat se caracterizează prin:

- a) recunoașterea unei reale autonomii politice în beneficiul regiunilor sale și a unei puteri normative autonome;
- b) dualitatea puterii constituante;
- c) autonomia totală a regiunilor.

48. Activități executive cu caracter de dispoziție desfășurate de personalul din administrația publică sunt:

- a) activitățile de elaborare a actelor juridice numite dispoziții;
- b) activitățile prin care se organizează executarea legii, stabilindu-se conduita pe care trebuie să o adopte persoanele fizice și juridice, fiindu-le permis sau interzicându-li-se un anumit comportament, prin acte administrative cu caracter normativ;
- c) activitățile prin care se realizează prestații de interes general, pe baza și în executarea legii, din oficiu sau la cererea cetățenilor.

49. Principiul care determină materia aplicării legii în spațiu:

- a) este principiul legalității infracțiunilor și principiul legalității pedepselor;
- b) principiul libertății care generează drepturile cetățenilor consemnate în fiecare stat prin actul juridic fundamental – Constituția;
- c) principiul teritorialității care se bazează pe ideea suveranității statale și potrivit căruia legea se aplică în limitele teritoriului statului a cărui autoritate a edictat-o.

50. Care dintre următoarele categorii de persoane se bucură de anumite privilegii și imunități în virtutea funcțiilor pe care le dețin, fapt ce constituie o excepție de la principiul egalității tuturor în fața legii, fără privilegii și fără imunități:

- a) cetățenii cu drept de vot, interzișii judecătorești, Președintele României;

b) Președintele României, deputații și senatorii, personalul diplomatic;

c) personalul diplomatic, minorii, interzișii judecătorești, orice cetățean cu drept de vot.

51. Contractul administrativ:

a) este o noțiune care nu este reglementată expres;

b) este o noțiune inadmisibilă, pentru că un contract presupune negotiorum gestor, ceea ce este inadmisibil în relațiile sociale dintre o entitate care exercită prerogative de putere publică și un furnizor de bunuri sau servicii;

c) este contractul încheiat de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice.

52. Din momentul în care o lege iese din vigoare:

a) încetează să mai producă efecte juridice potrivit principiul neultraactivității legii vechi (legii ieșite deja din vigoare);

b) continuă să producă efecte juridice pe o perioadă determinată sau nedeterminată;

c) dobândește caracter particular și continuă să producă efecte juridice asupra unor situații de fapt speciale.

53. În cazul frontierelor maritime este vorba despre întinderea drepturilor statului riveran asupra următoarelor părți din mare:

a) marea teritorială, marea patrimonială (zona economică exclusivă) și marea liberă;

b) marea nepatrimonială, marea colectivă și marea suverană;

c) marea teritorială, marea internațională și marea internă.

54. Conform legii, pentru a se putea constitui consiliile locale este necesar ca la ședința de constituire să participe:

a) jumătate plus unu din numărul consilierilor aleși;

b) cel puțin două treimi din numărul consilierilor aleși;

c) toți consilierii aleși.

55. Între autoritățile administrației publice locale din comune, orașe și municipii, pe de o parte, și autoritățile administrației publice de la nivel județean, pe de altă parte, se stabilesc:

a) raporturi de subordonare, bazate pe principiul legalității;

b) numai raporturi de subordonare, bazate pe principiul legalității și pe principiul responsabilității,

c) numai raporturi de colaborare, bazate pe principiul cooperării și solidarității în rezolvarea problemelor întregului județ.

56. Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau prin dispoziții din ordonanțe pe care le consideră neconstituționale:

a) va introduce acțiune separat și simultan la instanța de contencios administrativ și la Curtea Constituțională;

b) va promova doar acțiunea în contencios administrativ, neavând dreptul de a promova acțiunea la Curtea Constituțională;

c) va introduce acțiune la instanța de contencios administrativ însoțită de excepția de neconstituționalitate, instanța - dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile legale - urmând a sesiza, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională.

57. Persoana juridică este o entitate socială organizată de sine stătător:

a) cu un patrimoniu propriu, un scop determinat în acord cu interesul general, cu o existență juridică proprie, aptă, ca atare, să fie subiect al raporturilor juridice;

b) aptă să fie subiect de drepturi și obligații, cu o existență juridică incertă, un scop numai în acord cu interesul propriu și care se bucură de autonomie;

c) care nu are un scop licit și determinat, poate fi subiect al unor raporturi juridice și are o existență juridică proprie.

58. Competențele legale ale autorităților administrației publice locale se clasifică astfel:

a) competențe exclusive;

b) competențe partajate și competențe delegate;

c) competențe exclusive, competențe partajate și competențe delegate.

59. Faptul că un bun aflat în proprietate publică este insesizabil înseamnă că :

a) proprietatea asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândită de terți prin uzucapiune;

b) proprietatea asupra acestor bunuri nu poate fi transferată prin vânzare-cumpărare sau prin donații;

c) aceste bunuri nu pot fi supuse executării silite.

60. Principiul indivizibilității teritoriului în statul unitar descentralizat presupune:

- a) că acesta nu poate fi împărțit decât la nivel administrativ, nu și la nivelul ordinii juridice;
- b) că acesta nu poate fi împărțit decât la nivelul ordinii juridice, nu și la nivel administrativ;
- c) că acesta nu poate fi împărțit decât în state federate;

61. Care dintre următoarele tipuri de interpretări ale unei norme juridice nu au forță juridică obligatorie, însușirea sau respingerea lor fiind lăsate la aprecierea organului investit cu soluționarea cazului:

- a) interpretarea unui act de legislație de către autoritatea care a emis actul originar;
- b) interpretarea administrativă;
- c) interpretarea doctrinară.

62. Principiile de organizare ale statului federal sunt:

- a) principiul suprapunerii; principiul subordonării; principiul participării;
- b) principiul suprapunerii; principiul autonomiei; principiul participării;
- c) principiul indivizibilității teritoriului; principiul autonomiei; principiul participării.

63. Pentru ca bunurile proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale să poată fi închiriate este necesară aprobarea dată de:

- a) Parlament, prin lege specială;
- b) Guvern, prin hotărâre;
- c) Guvern prin hotărâre, consiliu județean prin hotărâre, Consiliu General al Municipiului București prin hotărâre sau consiliu local prin hotărâre, după caz.

64. Adoptarea legii se poate realiza:

- a) prin procedură judecătorească sau prin referendum;
- b) prin procedură parlamentară sau prin procedură specifică de organizare, desfășurare și confirmare a rezultatelor unui referendum;
- c) prin procedură administrativă și judecătorească.

65. Prin statutele speciale se reglementează:

- a) funcțiile publice;
- b) drepturile și îndatoririle funcționarilor publici;
- c) funcțiile publice specifice, drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de Legea nr. 188/1999.

66. Capacitatea de exercițiu deplină a unei persoane fizice:

a) reprezintă aptitudinea de a dobândi și exercita drepturi și de a-și asuma și executa obligații prin săvârșirea de acte juridice începând cu vârsta de 18 ani;

b) reprezintă capacitatea de a avea drepturi și obligații, care începe la nașterea persoanei, cu condiția ca cel născut să se nască viu și încetează la moartea acesteia;

c) reprezintă aptitudinea de a dobândi și exercita drepturi și de a-și asuma obligații prin săvârșirea de acte juridice începând cu nașterea persoanei.

67. Definiția legală a actului administrativ este:

a) manifestare unilaterală de voință, provenind de la o entitate din sistemul administrației publice ori de la o autoritate administrativă autonomă, cu scopul de a naște, a modifica ori a stinge un raport juridic, manifestare realizată în regim de drept administrativ;

b) actul unilateral, cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;

c) actul emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială.

68. Executarea de către părât a hotărârii judecătorești pronunțată de instanța de contencios administrativ și rămasă irevocabilă trebuie:

a) să se facă în cel mult 30 de zile de la data la care a rămas irevocabilă, dacă în hotărâre nu s-a stabilit alt termen;

b) realizată de îndată, fără să existe vreo limită maximă de timp;

c) în minimum un an de la data la care aceasta rămâne irevocabilă.

69. Populația unui stat este formată din:

a) cetățeni, străini și apatrizi;

b) numai din cetățenii statului respectiv;

c) numai din cetățenii statului respectiv și născuți pe teritoriul aceluia stat.

70. Se disting următoarele forme de stat de drept:

a) statul de drept prezidențial; statul de drept administrativ; statul de drept jurisdicțional; statul de drept economic;

b) statul de drept parlamentar; statul de drept administrativ; statul de drept jurisdicțional; statul de drept social;

c) statul de drept parlamentar; statul de drept liberal; statul de drept penal; statul de drept social.

71. Adoptarea unei moțiuni de cenzură are drept efect:

- a) reafirmarea încrederii acordate guvernului;
- b) dizolvarea legislativului;
- c) obligația guvernului de a demisiona.

72. Ierarhia normelor interne presupune că fiecare act normativ trebuie să se conformeze unui act normativ de nivel superior, este o condiție a statului de drept și cunoaște următoarele trepte de normativitate:

- a) ordonanțele de Guvern, legile, Constituția, cutuma, actele normative administrative;
- b) legile, ordonanțele de Guvern, tratatele internaționale, Constituția, cutuma;
- c) Constituția, legile, ordonanțele de Guvern, hotărârile de Guvern, actele administrative centrale, actele administrative locală, cutuma internă.

73. Jurisdicțiile extraordinare se caracterizează prin:

- a) caracterul perpetuu; elemente judiciare în compunerea instanței; o procedură specială care nesocotește garanțiile acordate de procedura comună a acuzatului;
- b) caracterul provizoriu; elemente extrajudiciare în compunerea instanței; o procedură specială care nesocotește garanțiile acordate de procedura comună a acuzatului;
- c) caracterul excepțional; crearea acestora prin voința electoratului; utilizarea regulilor de drept comun.

74. Dreptul de dizolvare este acel mijloc constituțional:

- a) pus la dispoziția doar a șefului statului prin care acesta poate pune capăt unei legislaturi;
- b) pus la dispoziția Executivului, fie a șefului statului, fie a șefului Guvernului, prin care acesta poate pune capăt unei legislaturi;
- c) pus la dispoziția doar a Guvernului prin care acesta poate pune capăt unei legislaturi.

75. Potrivit Constituției României au dreptul de a iniția legi:

- a) cetățenii cu drept de vot în număr de cel puțin 100.000 care provin din cel puțin $\frac{1}{4}$ din județele țării, cu condiția ca în fiecare dintre aceste județe să fie înregistrate cel puțin 5000 de semnături în favoarea inițiativei legislative, Guvernul, senatorii și deputații;

b) cetățenii cu sau fără drept de vot care provin din cel puțin $\frac{1}{4}$ din județele țării, apatrizii, Parlamentul;

c) deputații și senatorii, Guvernul, persoanele fără cetățenie și drept de vot.

